

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 28. april 2022 — Secrétariat général de l'enseignement catholique ASBL (SeGEC) m.fl. mod Institut des Comptes nationaux (ICN) og Banque nationale de Belgique (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien)

(Sag C-277/21) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – forordning (EU) nr. 549/2013 – det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union – nr. 20.15 i bilag A – et nationalregnskabsinstituts kontrol af forvaltningsorganer for uddannelsesinstitutioner oprettet i form af nonprofitinstitutioner – uddannelsesinstitutioner med offentlig finansiering og undervisningsfrihed sikret ved forfatningen – nr. 20.15, andet punktum, i bilag A – begrebet »offentlige foranstaltninger i form af generelle bestemmelser, der gælder for alle enheder, der udøver samme aktivitet« – rækkevidde – nr. 20.15, første punktum, i bilag A – nr. 2.39, litra b), nr. 20.15, litra b), og nr. 20 309, litra h), i bilag A – begrebet »overdreven regulering« – rækkevidde]

(2022/C 237/23)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Secrétariat général de l'Enseignement catholique ASBL (SeGEC), Fédération des Établissements libres subventionnés indépendants ASBL (FELSI), Groupe scolaire Don Bosco à Woluwe-Saint-Lambert ASBL, École fondamentale libre de Chênee ASBL, Collège Saint-Guibert de Gemboux ASBL, Collège Saint-Benoit de Maredsous ASBL og Pouvoir organisateur des Centres PMS libres à Woluwe ASBL

Sagsøgte: Institut des Comptes nationaux (ICN) og Banque nationale de Belgique

Konklusion

1) Nr. 20 309, litra h), sammenholdt med nr. 2.39, litra b), og nr. 20.15, litra b), i bilag A til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21. maj 2013 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union, skal fortolkes således, at en national regulering vedrørende private nonprofitinstitutioner (NPI'er), der udøver virksomhed på undervisningsområdet, som — idet de støttes af den kompetente nationale offentlige forvaltning — har undervisningsfrihed, der sikres ved forfatningen, er omfattet af begrebet »overdreven regulering«, når denne regulering giver den nævnte forvaltning til opgave eller ret til:

— at godkende læseplanerne

— at regulere såvel undervisningens struktur som de prioriterede og specifikke opgaver, at fastlægge en kontrol af betingelserne for indskrivning og bortvisning af elever, af lærerrådsafgørelser og af finansiel deltagelse, at tilrettelægge grupperingen af uddannelsesinstitutioner inden for strukturerede netværk og at kræve, at der udarbejdes uddannelsesmæssige og pædagogiske planer og planer for institutionen samt aflægges rapport om aktiviteterne

— at tilrettelægge kontrol og tilsyn, navnlig vedrørende de underviste fag, undervisningens niveau og anvendelse af sproglovgivningen, dog ikke pædagogiske metoder, og

— at foreskrive et mindsteantal elever pr. klasse, linje, klassetrin eller andre underinddelinger, medmindre der foreligger en ministeriel dispensation,

for så vidt som disse opgaver og rettigheder er tilstrækkeligt indgribende til i praksis at bestemme de pågældende NPI'ers generelle politik eller strategi ved at gøre det muligt varigt og permanent at udøve en reel og substantiel indflydelse på definitionen og selve gennemførelsen af disse NPI'ers mål, deres aktiviteter og operationelle aspekter samt de strategiske orienteringer og retningslinjer, som de nævnte NPI'er har til hensigt at følge i udøvelsen af deres virksomhed, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

- 2) Nr. 20.15, andet punktum, i bilag A til forordning nr. 549/2013 skal fortolkes således, at en national regulering, der indfører en retlig ordning, som kun finder anvendelse på de ansatte i private nonprofitinstitutioner, der udøver virksomhed på undervisningsområdet, som finansieres af en offentlig forvaltning, ikke er omfattet af begrebet »generelle bestemmelser, der gælder for alle enheder, der udøver samme aktivitet.

(¹) EUT C 278 af 12.7.2021.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 28. april 2022 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-286/21) (¹)

(Traktatbrud – miljø – direktiv 2008/50/EF – luftkvalitet – artikel 13, stk. 1, og bilag XI – systematisk og vedvarende overskridelse af grænseværdierne for mikropartikler (PM₁₀) i visse zoner i Frankrig – artikel 23, stk. 1 – bilag XV – »kortest mulig« overskridelsesperiode – egnede foranstaltninger)

(2022/C 237/24)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved O. Beynet og M. Noll-Ehlers, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik (ved T. Stéhelin og W. Zemamta, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Franske Republik har,

- tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa, sammenholdt med bilag XI til dette direktiv, idet den ikke har sikret, at den daglige grænseværdi, der finder anvendelse på koncentrationerne af mikropartikler (PM₁₀), ikke systematisk og vedvarende blev overskredet fra den 1. januar 2005 til og med 2019 i det bymæssige område og kvalitetszonen Paris (FR04A01/FR11ZAG01) og fra den 1. januar 2005 til og med 2016, med undtagelse af 2008, i det bymæssige område og kvalitetszonen Martinique/Fort-de-France (FR39N10/FR02ZAR01), og
- tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 23, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2008/50/EF, sammenholdt bilag XV til dette direktiv, idet den ikke har sikret, at der i luftkvalitetsplanerne for disse to områder fra den 11. juni 2010 blev fastsat passende foranstaltninger, således at overskridelsesperioden for denne grænseværdi blev kortest mulig.

- 2) Den Franske Republik betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 252 af 28.6.2021.